گیشه

صبا صراف

می‌خواهیم که باشیم حتی اگر به رنج

دانشجوی ارتباطات- روزنامه‌نگاری دانشگاه آزاد بودم و می‌خواستم که روزنامه‌نگار باشم. البته هنوز عاشق این حرفه نبودم. سال دوم فهمیدم که فقط درس کافی نیست باید نوشت.

رفتم به روزنامه‌ای و گفتم: «من دانشجوی ارتباطات هستم و می‌خواهم کار کنم.» همین را گفتم، هیچ چیز نداشتم، نه نمونه‌کار، نه سابقه، نه تجربه، نه حتی می‌دانستم چه و چطور باید نوشت.

شروع کردم به کار اما بی‌مزد. کم‌کم احساس کردم این حرفه را بیش از آنکه فکر می‌کردم دوست دارم. به روزنامه دیگری رفتم، بعد از چند ماه توقیف شد. چندماه گذشت.

خبر دادند روزنامه دیگری که یک بار انتشارش متوقف شده بود قرار است دوباره چاپ شود. باز هم رفتیم، گفتند باید چند شماره برای ارشاد به عنوان پیش‌شماره درآوریم.

می‌خواستیم متفاوت باشیم در کادربندی، سبک نوشتن، انتخاب سوژه‌ها، تعداد کلمات هر مطلب و خیلی چیزهای دیگر. شروع کردیم به جمع‌آوری مطالب و گزارش‌ها، اما خبر دادند که این روزنامه نیامده توقیف شد، این بار شوکه شدیم.

توقیف همیشه برایم آنقدر تلخ نبود، برایم مهم آن بود که من حرفه‌ام را دوست دارم، حتی اگر هنوز قطره کوچک و بی‌تجربه‌ای هستم. زندگی مطبوعاتی‌ام با اینجا و آنجا ادامه یافت تا اینکه به سرمایه رفتم و سرمایه هم ۱۱ آبان‌ماه سال گذشته لغو امتیاز شد.

یک روز پس از لغو امتیاز عبده‌تبریزی مدیرمسوول و صاحب‌امتیاز در جمع همکاران روزنامه گفت که احتمال دارد روزنامه باز شود و برای لغو امتیاز آن در حال انجام مذاکراتی هستند.

دو روز بعد مسوولان روزنامه هم اعلام کردند که باید تا آخر آبان‌ماه همکاران سرمایه برای گرفتن حقوق کامل این ماه به روزنامه بروند اما در حقیقت گرفتن حقوق بهانه‌ای است برای آنکه تا زمان باز شدن روزنامه کسی به دنبال کار تازه نرفته باشد.

چهار روز بعد برخی رسانه‌ها خبر دادند حتی رئیس جمهور هم از لغو امتیاز سرمایه اظهار نگرانی کرده و گفته است: «هنگام طرح لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها بستن یک روزنامه اقتصادی بی‌سلیقگی است.»

مذاکره و صحبت و چانه‌زنی‌ها برای باز شدن روزنامه همچنان ادامه دارد؛ رسم دیرینه‌ای که هیچ کس آن را به رفتن از راه قانون و اعتراض ترجیح نمی‌دهد.

اما یک هفته پس از توقیف بود که یکی از اعضای شورای سردبیری روزنامه سرمایه می‌گفت امیدی نیست. او معتقد بود: «شاید باز شود ولی دیگر خسته شده‌ام، دیگر می‌خواهم بروم سراغ تجارت.»

اگرچه او عاشق روزنامه‌نگاری است اما می‌خواهد برود. خیلی‌ها از این حرفه رفته‌اند، خیلی‌ها به دنبال شغل جدید هستند، خیلی‌ها روابط‌عمومی شده‌اند به جای روزنامه‌نگار. خیلی‌ها هم نه از این شغل بلکه از ایران

رفته‌اند.

گروهی هم مانده‌اند. می‌خواهند بمانند. می‌گویند: «باید نوشت.» رنج می‌کشیم از عدم امنیت شغلی، از بی‌پولی، از نبودن جایی برای حرف زدن، برای نوشتن، برای ماندن اما باز بلند می‌شویم زیرا ما محکومیم به عشق و رنج‌مان همان تاوان عشق است.

همین حوالی

اطلاعات مبهم در خبر

خبر: اعتماد منتشر می‌شود

مدیرمسوول روزنامه اعتماد در گفت‌وگو با «خبرآنلاین» گفت: روزنامه اعتماد منتشر خواهد شد.

الیاس حضرتی مدیرمسوول روزنامه اعتماد با بیان اینکه روزنامه اعتماد ان‌شاءالله منتشر خواهد شد، گفت: جزییات بیشتری در این ارتباط نمی‌توانم بدهم و تاریخ انتشار آن هم مشخص نشده است.

نقد

۱- پیشینه به مخاطب کمک می‌کند تا جزییات بیشتری از ماجرا بداند. نادیده گرفتن پیشینه و سابقه در خبر، علاوه بر ناقص ماندن خبر، مخاطب را با اطلاعات مبهم روبه‌رو می‌کند.

در خبر ۵۰ کلمه‌ای که سایت خبرآنلاین درباره انتشار دوباره روزنامه اعتماد نوشته، هیچ سابقه‌ای وجود ندارد. خبری که سایت «خبرآنلاین» منتشر کرده، بیشتر شبیه «سرخط» خبر است تا یک خبر کامل.

خبر هر چند هم کوتاه باشد اما باید به پرسش‌هایی که در ذهن مخاطب شکل می‌گیرد، پاسخ دهد.

مخاطب با دیدن این تیتر و لید، احتمالاً می‌خواهد زمان دقیق انتشار دوباره روزنامه و سابقه‌ای از توقیف آن را بداند.

خبرنگار پس از دریافت اطلاعات «تازه» از مدیرمسوول روزنامه اعتماد، نتوانسته و شاید هم نخواسته که بلوک‌های خبری را که شامل «اطلاعات تازه، نقل‌قول‌ها و پیشینه» است، شکل دهد.

پیشینه خبر می‌توانست شامل «چرایی توقیف روزنامه اعتماد، زمان توقیف، مدت‌زمانی که این روزنامه منتشر شده، مرجعی که روزنامه را توقیف کرده و وضعیت مطبوعات در یک سال اخیر» باشد.

پاسخ دادن به هریک از پرسش‌های بالا، هم به مخاطب کمک می‌کند تا با اطلاعات کاملی روبه‌رو باشد و هم خبر را دارای ساختار منسجم می‌کند.

۲- در این خبر، تیتر و لید یکدیگر را تکرار کرده‌اند.

لید خبر نسبت به تیتر باید اطلاعات بیشتری به مخاطب بدهد نه آنکه دقیقاً تیتر را تکرار کند. به عنوان نمونه در لید این خبر می‌توان با آوردن پیشینه (مثلاً مدت توقیف بودن روزنامه اعتماد) آن را هم جذاب‌تر کرد و هم از تکرار جلوگیری کرد.

لید می‌توانست این گونه باشد: «الیاس حضرتی، مدیرمسوول روزنامه اعتماد، از انتشار دوباره این روزنامه که اسفند سال ۱۳۸۸ توقیف شده بود، خبر داد.»

این لید هم درباره تیتر توضیح می‌دهد و هم دارای اطلاعات بیشتری است.

www.newsbaan.com

مقدمه‌ای بر شکل‌گیری روزنامه‌نگاری شهروندی

رسانه همان مخاطب است

پدرام الوندی

ظهور فناوری‌های مدرن ارتباطی و رشد روزافزون دسترسی به آنها در میان جوامع مختلف صنعتی و در حال توسعه سبب شده است این فناوری‌ها در حوزه‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی و سیاسی پایه‌گذار تغییر شوند. علاوه بر اینکه دسترسی به اینترنت در نقاط مختلف دنیا افزایش یافته است، فناوری‌ها و نرم‌افزارهای بهره‌برداری از آن نیز بهبود یافته و فراگیرتر می‌شوند. پدیده‌ای رخ داده و در حال تکوین است که آن را انقلاب اطلاعات لقب داده‌اند؛ انقلابی تکنولوژیک که مهم‌ترین تفاوت آن با انقلاب صنعتی نه در محوریت دانش و اطلاعات، بلکه در کاربرد این دانش و اطلاعات در تولید دانش و وسایل پردازش- انتقال اطلاعات در یک چرخه بازخورد فزاینده میان نوآوری و کاربردهای نوآوری است.

همچنین با ظهور فناوری‌های مدرن ارتباطی و گستردگی و شمول اینترنت، جهان وارد دوران جدیدی شده است که با عنوان‌های خاص ارتباطی نظیر «جامعه اطلاعاتی»، «جامعه شبکه‌ای»، «جامعه‌های معرفتی»، «جامعه اطلاعاتی و ارتباطی» و «جامعه دانایی» از دوره‌های پیش از خود متمایز می‌شود. وجه تمایز این جهان جدید را می‌توان در این خلاصه کرد که شهروندان عادی قادر شده‌اند بدون آموزش‌های حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، خود به تنهایی یا با همکاری یکدیگر محتوای رسانه‌ای را خلق کنند، مورد بحث قرار دهند یا صحت آن را مورد بررسی قرار دهند. این مساله ایده اصلی پشت مفهوم گسترده «روزنامه‌نگاری شهروندی» است.

البته دنیای رسانه‌های شخصی محدود به تولید متن روی وب نیست و برخی از آنها به پست‌های تصویری (عکس و فیلم) از یک رویداد شخصی یا عمومی یا تهیه فایل صوتی و قرار دادن آن روی وب نیز گرایش دارند. با ظهور ابزارهای دستی مانند تلفن همراه و «همه‌کاره»ها (دستگاه‌های کوچکی که مجموعه‌ای خدمات چندرسانه‌ای امکان‌پذیر می‌کنند)، حوزه عمل رسانه‌های شهروندی گسترده‌تر شده و بیش از هر زمان دیگر بر عنصر زمان و مکان چیره شده است. امروزه علاوه بر وبلاگ‌نویسی مبتنی بر متن و چندرسانه‌ای، شاهد وبلاگ‌نویسی به کمک تلفن همراه (یا موبلاگ‌نویسی) نیز هستیم، که این پدیده نیز به مدد پدیده همگرایی رسانه‌ای و قرار گرفتن پروتکل‌های ساده‌تری از وب روی تلفن همراه امکان‌پذیر شده است. در حقیقت می‌توان این‌گونه گفت که دگرگونی‌های فناوری در سال‌های اخیر رسانه‌ها نه تنها سطوح مختلفی از دوسویگی را امکان‌پذیر ساخته است، بلکه مرزهای میان تولیدکننده و دریافت‌کننده پیام را محو کرده است، دروازه‌بانی خبر را برچیده است و در یک کلام مخاطب را به چرخه تولید خبر وارد کرده است و به قول بنیانگذاران پایگاه اینترنتی «اوه‌مای‌نیوز» در کره جنوبی شعار امروز طرفداران نظریه‌های جبرگرایانه از «رسانه همان پیام است» به«رسانه همان مخاطب است» تغییر یافته است.

آنچه در عصر حاضر اهمیت می‌یابد، توجه به این نکته است که رسانه‌های جدید با بهره‌گیری از کد دیجیتال و یکسان‌سازی زیرساخت‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرند، کمک شایانی به توسعه فناوری‌های جدید کرده‌اند. این رسانه‌ها نظم خطی سنتی واحدهای بزرگ اطلاعات و ارتباطات را از میان برده و صورت‌های مختلف رسانه را به هم نزدیک کرده‌اند. همچنین از سوی دیگر صورت‌بندی چندرسانه‌ای نیز گونه‌های ارتباطات نظیر ارتباطات راه دور، دیتا و عددی را به هم نزدیک کرده و کمک کرده فرآیند ذهنی آموزش از طریق رسانه بهبود یابد. ظرفیت‌های بالای رسانه‌های دیجیتال نظیر سرعت، بی‌مکانی، ظرفیت ذخیره‌سازی، دقت فنی و گزینش‌پذیری نیز به این مساله کمک کرده است. البته این رسانه‌ها دارای ضعف‌هایی نیز در برآوردن دوسویگی کامل، توان حسی پایین و همچنین ناتوانی در حفاظت از حریم خصوصی کاربران و ناتوانی کاربران در تحلیل و تفسیر اطلاعات انبوه به دست‌آمده هستند.

رسانه‌های دیجیتال همچنین به تغییر سبک زندگی افراد در جامعه اطلاعاتی و ارتباطی نیز منجر شده‌اند. در این جامعه مخاطبان شبکه دیگر منفعل نیستند، بلکه کنشگرانی فعال هستند که ارتباط متقابل نیز برقرار می‌کنند. در این جامعه رسانه‌های ارتباط جمعی به رسانه‌های تقسیم‌شده، سفارشی و فردی تبدیل شده‌اند. رسانه‌های نوین دیگر به مفهوم سنتی کلمه، رسانه‌های همگانی نیستند که پیام‌های محدودی را برای انبوهی از مخاطبان متجانس پخش کنند. به دلیل تعدد پیام‌ها و منابع در جامعه شبکه‌ای، مخاطبان قدرت انتخاب بیشتری پیدا کرده‌اند. این مخاطبان بیشتر دوست دارند پیام‌های خود را انتخاب کنند و همین امر دسته‌بندی آنان را دشوارتر می‌کند و رابطه فردی میان منبع پیام و مخاطب را افزایش می‌دهد.

همه این فرآیندی که مطرح شد به این مساله کمک کرده است تا پدیده‌ای مشترک با توصیف‌های متعدد شکل بگیرد. یکی از متداول‌ترین واژگانی که برای توصیف این پدیده به کار گرفته می‌شود «روزنامه‌نگاری شهروندی» است. به طور عام این واژه طیف گسترده‌ای از سایت‌های اینترنتی، نشریات چاپی، شبکه‌های رادیویی و اندک برنامه‌های پخش سراسری تلویزیونی را در برمی‌گیرد که در آنها نقش مخاطب در تولید محتوا در سطوح مختلفی برجسته‌تر است.

مارک گلاسر روزنامه‌نگار و متخصص رسانه‌های جدید در وبلاگش با عنوان «مدیاشیفت» که از منابع پرمخاطب این حوزه روی وب به شمار می‌رود، در پستی که در ساعت ۱۱:۲۹، ۲۷ سپتامبر ۲۰۰۶ روی اینترنت قرار گرفت، در مطلبی با عنوان «راهنمای شما به سوی روزنامه‌نگاری شهروندی» می‌گوید یکی از مهم‌ترین مفاهیم نهفته در بحث‌های مربوط به روزنامه‌نگاری شهروندی این است که باور کنیم گزارشگران و تهیه‌کنندگان رسانه‌های جریان اصلی مراکز اختصاصی دانش در موضوعات خاص نیستند. مخاطبان در مجموع بیش از یک گزارشگر تنها درباره موضوع اطلاعات دارند. بر همین اساس امروز شاهد این هستیم که بسیاری از رسانه‌های بزرگ به دنبال به دست آوردن دانش مخاطبان خود هستند و بر این اساس فعالیت‌های مختلفی را سامان می‌دهند. این فعالیت‌ها از امکان درج پیام در انتهای مطالب تا ایجاد یک بانک اطلاعات روزنامه‌نگاری شهروندی از شرکت‌کنندگان در بحث‌ها و منابع مناسب برای مطالب را در برمی‌گیرد.

به هر روی اینترنت یگانه پدیده‌ای است که نه‌تنها نوآوری‌های فناورانه را منجر شد، بلکه به مجرایی برای شتاب دادن به تنوع و گردش عقاید تبدیل شد. اینترنت در حقیقت هر چیزی را از فرهنگ تا بازار تغییر داده است. همچنین دو تغییر در اقتصاد رسانه‌ها را سبب شده است؛ نخست اینکه کمک کرده توزیع محتوا با بهایی اندک یا رایگان انجام شود، دوم اینکه تمام افراد روی زمین را وارد کسب و کار رسانه‌ای کرده است.

نگاه

شبکه‌های اجتماعی چگونه به ایتام کمک می‌کنند

مصطفی قوانلوقاجار

این روزها وبلاگ‌ها، توییتر، فرندفید(فرفر)، گوگل ریدر، فیس‌بوک و سایر شبکه‌های اجتماعی مملو از بحث‌ها و نظرهای مختلف در مورد رویدادهای جاری هستند. عده‌ای آن را نقد می‌کنند و برایش استدلال می‌آورند و عده‌ای دیگر آن را می‌پذیرند و آن را به اصطلاح share (با دیگران تقسیم) می‌کنند. اینترنت و به خصوص شبکه‌های اجتماعی جایی است که باید جامعه‌شناسان ایرانی به مطالعه و بررسی آن بپردازند، خصوصیاتش را مشخص کنند، آسیب‌هایش را شناسایی کنند و دولتمردان نیز برایش برنامه‌ریزی کنند.

دیگر نمی‌توان با نگاه سلبی به شبکه‌های اجتماعی آنها را کنار گذاشت و آنها را از برنامه‌ریزی‌های کلان دولتی حذف کرد. پی‌یر بوردیو جامعه‌شناس فرانسوی درباره شبکه‌های اجتماعی می‌گوید: «شبکه‌های اجتماعی شبکه‌هایی است که یک فرد در آنها جای گرفته و از دل این شبکه‌ها سرمایه اجتماعی پدید می‌آید.» افرادی که در شبکه‌های اجتماعی عضو هستند به تعامل با یکدیگر مشغولند، آنها نه چیزی را دربست می‌پذیرند و نه به طور کامل آن را رد می‌کنند. آنها با یکدیگر به مباحثه یا گاهی به مناقشه می‌پردازند و گاهی به یک تصمیم مشترک می‌رسند. آنها شبکه‌ها یا گروه‌هایی درونی را شکل می‌دهند که با عنصر اعتماد شکل می‌گیرد و این شاید ساده‌ترین تعریف از سرمایه اجتماعی باشد؛ سرمایه‌ای که سخت و زمانبر به دست می‌آید اما تاثیرش ماندگار و پایدار است و برخلاف سرمایه انسانی و سرمایه اقتصادی به صورت فیزیکی وجود ندارد. این سرمایه به تنهایی در فرد یا ساختار جامعه نهفته نیست بلکه در فضای تعامل‌های بین افراد به وجود می‌آید. بنابراین در شبکه‌های اجتماعی منطق دستور از بالا، ساختار عمودی رئیس و مرئوس جواب نمی‌دهد. هرچند ممکن است کمیت سرمایه اجتماعی پدیدآمده در شبکه‌های اجتماعی ناچیز باشد، اما نباید کیفیت آن را نادیده گرفت. در این شبکه‌ها سطحی از روابط بین‌فردی، خانوادگی، دوستی، قومی، مذهبی و حتی بین‌المللی شکل گرفته که گاهی پیرامون یک نظر به انسجام می‌رسند.

در شبکه‌های اجتماعی افراد می‌توانند از این شبکه‌ها برای مشورت در حل مشکلات، یافتن شغل و پیشرفت تحصیلی و شغلی استفاده کنند. به گفته جامعه‌شناسان بین بالا رفتن سطح اعتماد در شبکه‌های اجتماعی، کاهش جرم و جنایت، افزایش بهره‌وری اقتصادی و توسعه سیاسی رابطه وجود دارد. در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته، دولت‌ها مشغول برنامه‌ریزی برای بالا بردن سطح سرمایه اجتماعی در شبکه‌های اجتماعی به خصوص اینترنت هستند. به طور مثال هنگامی که در شبکه اجتماعی یک گروه برای کمک به ایتام شکل می‌گیرد و آنها از طریق شبکه عضوگیری می‌کنند و در نهایت چند کودک یتیم را سرپرستی می‌کنند، در واقع قسمتی از هزینه‌های مادی از دوش نهادهای دولتی مانند سازمان بهزیستی برداشته می‌شود. متاسفانه هم‌اکنون نهادهای دولتی، شوراهای شهر و شوراهای محلی نسبت به شبکه‌های اجتماعی حالتی انفعالی یا متخاصم دارند. تصور برخی از دولتی‌ها تا آنجا اشتباه است که فکر می‌کنند با برخورد حذفی می‌توانند شبکه‌های اجتماعی را از صحنه اینترنت حذف کنند. در حالی که این گونه اقدامات به طور کامل با منطق افزایش سطح سرمایه اجتماعی و کمک به بهره‌وری دولت در تضاد است. اگر دولت به جای کمک مستقیم، دادن وام و کوپن به افراد محروم کمک کند تا همه اقشار مردم به اینترنت پرسرعت و شبکه‌های اجتماعی دسترسی پیدا کنند و اگر نهادهای دولتی خود پیشگام استفاده از شبکه‌های اجتماعی شوند، این نیروی عظیم و بالقوه در شبکه‌های اجتماعی صرف فعالیت‌های انسان‌دوستانه اجتماعی می‌شود.

سودوکو شماره۸۱

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

			6		3			
4				2				9
	6	7				3	5	
2		9				8		5
				3				
7		6				2		1
	8	5				4	2	
3				1				6
			2		7			

حل سودوکو شماره ۸۰

6	3	7	5	4	2	9	8	1
8	1	5	3	7	9	2	6	4
9	4	2	1	8	6	3	7	5
2	9	1	4	5	8	6	3	7
7	5	6	2	3	1	8	4	9
3	8	4	9	6	7	1	5	2
4	6	9	8	1	5	7	2	3
1	7	3	6	2	4	5	9	8
5	2	8	7	9	3	4	1	6

جدول شماره ۱۰۷۳

افقی

۱- بی‌عرضه و بی‌کفایت- نام زن عزیز مصر ۲- ماده‌ای برای تزئین سطوح و کیف و کفش- مترسک- مهمانی ۳- ریاست- آهنگساز مشهور فرانسوی- نقش زینتی به شکل خورشید ۴- نوعی انرژی- پست و فرومایه- خجلت ۵- گربه انگلیسی- بار درخت- کنایه از آشفتگی و پریشانی ۶- مسیر قطار- ناهماهنگ- ماه چهارم سال میلادی ۷- پایین بازو- ملیح- رود مرزی ۸- انباشتگی- شهر مقدس برهماییان ۹- رنگ استقلالی‌ها- قومی آریایی ایرانی- نام گاگارین ۱۰- پدر صنعت سینما- تهیدست- یاری رساندن ۱۱- از مقاطع تحصیلی- بخشنده- اراده ۱۲- تظاهر به دیانت- جا- ورم ۱۳- باتجربه- پارچه‌ای بافت یزد- دارایی مومنان ۱۴- تیره- بیماری سگی- حرکتی در ژیمناستیک ۱۵- صداق عروس خانم- کشور اروپایی.

عمودی

۱- آن که به اصول و مقررات اداری پایبند است- دایره‌المعارف فرانسه ۲- مساوی بودن- از ماه‌های تابستان- از دانه‌های خوراکی مقوی ۳- مزرعه آخرت- وسیله ترمز- همدیگر را ترک کردن ۴- سامانه- روزنامه‌ها- بیرون از خانه ۵- سمت راست- پافشاری کردن- همسایه کهنسال تهران ۶- صوت شگفتی و تعجب- به آهستگی و آرامی و به دور از چشم دیگران کاری انجام دادن- مقیاس اندازه‌گیری ۷- فیلمی ساخته مجید مجیدی- حمله، یورش- بوته گیاه ۸- امید، آرزو- یاوه و چرند- نشانه ماضی استمراری- سخن‌چین ۹- کلانتر- سرمایه‌ای کوچک را متراکم و اقتصادی می‌کند- همسایه تهران ۱۰- هوش و حافظه- کشوری کوچک میان فرانسه و اسپانیا- تصدیق آلمانی ۱۱- بی‌حس، سست- مماشات- اشاره ۱۲- زادگاه نیما- پوششی برای خانم‌ها- ناامید ۱۳- شهری در خوزستان- واحد پول جمهوری ازبکستان- از ادعیه معروف مفاتیح‌الجنان ۱۴- ضربه آغازین به توپ والیبال- صف- برگه‌های انتخاباتی ۱۵- سهل‌انگاری- نوعی درخت با شاخه‌های سرنگون.

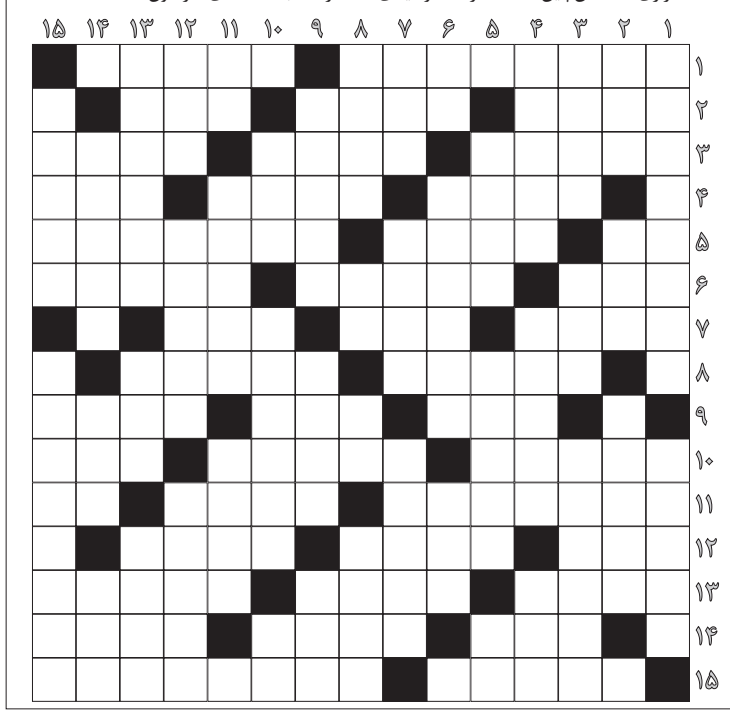

حل جدول شماره ۱۰۷۲